॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಎರಡು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯ್ಯೆ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಮಂಗಲಾಚರಣ । ಆಯಿತು ದೇವತಾ ಕುಲಗುರು ವಂದನ ।
ಬಿತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ ಬೀಜವನು । ಇನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನವನು ಆರಂಭಿಸುವಾ ॥ 1

ಅಧಿಕಾರಿ ಅನುಬಂಧ ದಿಗ್ದರ್ಶನ । ಸಂಕಲಿತ ಮಾಡುವೆನದರ ವಿವೇಚನ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗದರಿಂದ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರವೇಶನ । ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಆದೀತು ॥ 2

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಯಥಾನುಕ್ರಮ । ಮಾಡಿ ಗೋದಿಯ ಪೇಶಣೋಪಕ್ರಮ ।
ಮಾಡಿದರು ಮಹಾಮಾರಿಯ ಉಪಶಮ । ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ॥ 3

ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ಅಗಾಧಲೀಲೆ । ಆನಂದವದು ಅದರ ಶ್ರವಣದಲ್ಲೆ ।
ಅದೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ಕಾವ್ಯ ರೂಪದಲಿ । ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ ಪ್ರೇಮದಪೂರ ॥ 4

ಅದಕೆ ಸಾಯಿಯ ಧನ್ಯವಾದ । ಮಾಡಬೇಕು ಯಥಾಮತಿ ವಿಶದ ।
ಭಕ್ತರಿಗಾದೀತಮ ಬೋಧಪ್ರದ । ಅದರಿಂದ ಪಾಪ ನಾಶನವಾದೀತು ॥ 5

ತದರ್ಥ ಈ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ । ಬರೆಯತೊಡಗಿದೆ ಅತಿ ಪವಿತ್ರ ।
ಆರಂಭಿಸಿದೆ ನೀ ಕಥಾಸತ್ರ । ಇಹಪರತ್ರದಲಿ ಸೌಖ್ಯದ ॥ 6

ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸಂತ ಚರಿತ್ರ । ಅಲ್ಲ ಇದು ನ್ಯಾಯತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ।
ಯಾವನು ಸಂತಕೃಪಾ ಪಾತ್ರ । ಅವನಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ॥ 7

ಅದಕೆ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಶ್ರೋತೃಗಳಲಿ । ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಈ ಆನಂದದಲಿ ।
ಧನ್ಯಭಾಗರು ನೀವು ಈ ಸತ್ಸಂಗದಲಿ । ಕಥಾ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರತರು ॥ 8

ಚಿರಪರಿಚಿತ ಜೀವದ ಮಿತ್ರ । ಸಹವಾಸ ಅವನದು ದಿನರಾತ್ರಿ ।
ಬರೆಯಲಾರೆ ನಾ ಅವನದೇ ಚಿತ್ರ । ಸಂತಚರಿತ್ರೆಯನೇನು ಬರೆಯಲಿ ॥ 9

ಎಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ಅಂತರಂಗ । ಗುರುತಿಸಲು ಬರದಾಗ ಯಥಾಸಾಂಗ ।
ಅಂಥ ನಾ ಸಂತ ಮನಸಿನ ತರಂಗ । ನಿರ್ವ್ಯಂಗ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಡಲೆಂತು ॥ 10

ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ ಹೋಗಲು । ಮೌನ ತಳೆದವು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ।
ಆ ನಿನ್ನ ರೂಪದ ವಿಚಾರದೊಳು । ನನಗೇನು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದ್ದೀತು ॥ 11
ಮೊದಲು ತಾ ಸಂತನಾಗಬೇಕು । ಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂತರನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ।
ಆಗ ಸಂತರನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕು । ಎಂಬುದು ಮೊದಲೇ ನಾನರಿತಿಹೆ ॥ 12

ಸಪ್ತ ಸಾಗರಗಳದೆ ಜಲವಿರಲು । ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಅದನೂ ಅಳೆಯಲು ।
ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ನಭವ ಮುಸುಕಿಲಿ ಮುಚ್ಚಲು । ಆದರೆ ಸಂತರು ಅಳತೆಗೆಂದೂ ಸಿಗರು ॥ 13

ನಾನೊಬ್ಬ ಪಾಮರನೆಂದು ಅರಿತಿದೆನ್ನಾಂತರ್ಯ । ಆದರೂ ಬಾಬಾರ ಪ್ರತಾಪವದು ಅನಿವಾರ್ಯ ।
ಕಂಡದನು ಮಾಡುತಿಹೆ ಗುಣ ಗಾನದಾ ಧೈರ್ಯ । ಅದು ಮಾಡದಿರಲೆನ್ನ ಮನ ಕೇಳದು ॥ 14

ಜಯ ಜಯಹೇ ಸಾಯಿರಾಯಾ । ದೀನದಲಿತರಿಗೆ ನೀ ಆಶ್ರಯಾ ।
ವರ್ಣಿಸಲು ಅಳವಲ್ಲ ನಿನ್ನಗಾಧ ಮಾಯಾ । ಈ ದಾಸನ ಮೇಲೆ ತೋರು ದಯಾ ॥ 15

ಸಣ್ಣ ಬಾಯಲಿ ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು । ಎನ್ನ ಸಾಹಸ ಹಾಗಾದೀತು ।
ಆದರೀ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆಯಬೇಕೆನಿಸಿತು । ಆಗಗೊಡದಿರು ನನ್ನ ಉಪಹಾಸ ॥ 16

ಸಂತರ ಚರಿತ್ರೆಯನು ಯಾರೇ ಬರೆಯಲಿ । ಭಗವಂತನ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ।
ಈ ರೀತಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿ । ಎನ್ನ ಹೆದರಿಕೆ ದೂರ ಮಾಡಿರುವರು ॥ 17

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿ । ಮೂಡಿಸಿಹುದು ಆ ಭಗವಂತ ಮೂರ್ತಿ ।
ನಾನಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜಡಮೂಢಮತಿ । ನಿಜಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯನು ನಾ ತಿಳಿದಿಹೆ ॥ 18

ಭಕ್ತನು ಯಾವದೇ ಸೇವೆಯನು ಕಲ್ಪಿಸಲು । ಸಂತರು ಸ್ವಯಂ ಅದನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ।
ಅದಕೆಲ್ಲ ಸಂತರದು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇರಲು । ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರನು ಭಕ್ತನು ॥ 19

ಸಾರಾಂಶ ಈ ಸಾಯಿಯೇ ತಾ ನಿಂತು । ಈ ಚರಿತೆಯನು ಬರೆಸುತಿರುವನು ಇಂತು ।
ಆದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಥೆಗೆ ಗೌರವವಿಂತು । ಎನ್ನ ಮೂಢನ ಕೈಲಿ ಅದ ಬರೆಸಿದರೂ ॥ 20

ಸಾಧು ಸಂತರು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಇರಲಿ । ಯಾರನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಡಿದು ನಿಜಕರವಲಿ ।
ತನ್ನ ಕಥೆಯನು ತಾ ನಿವೇದಿಸುತಲಿ । ವರದಹಸ್ತವ ಅವರ ಶಿರದಲಿರಿಸಿ ॥ 21

ಶಕೆ ಹದಿನೇಳು ನೂರು ಸಾಲಿನಲಿ । ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಫೂರಿಸಿತು ಆಗ ಮಹಿಪತಿಯಲಿ ।
ಸಾಧುಸಂತರು ಅವನ ಸೇವೆ ಪಡೆಯುತಲಿ । ಅವನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಚರಿತೆಗಳ ಬರೆಸಿದರು ॥ 22

ಅದೇ ಸೇವೆಯ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರು ಸಾಲಿನಲಿ । ಮಾಡಿಸಿದರು ದಾಸಗಣುವಿನ ಕೈಲಿ
ಮುಂದೆ ಸಂತರ ಚರಿತೆಗಳ ಬರೆಯಿಸಿದರಲ್ಲಿ । ಅವು ಪಾವನವಾದವು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 23

ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಂತ ವಿಜಯ ಗ್ರಂಥ । ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಂತಲೀಲಾಮೃತ ।
ಈ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಂಥಗಳು ಮಹಿಪತಿ ರಚಿತ । ಅಂತೆಯೇ ಎರಡು ದಾಸಗಣುವಿನವು ॥ 24

ಒಂದರ ಹೆಸರು ಭಕ್ತಲೀಲಾಮೃತ । ಎರಡನೇಯದು ಸಂತಕಥಾಮೃತ ।
ಉಪಲಬ್ಧ ಅರ್ವಾಚೀನ ಭಕ್ತ ಸಂತ । ಉಭಯ ಗ್ರಂಥದಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ ॥ 25

ಅವಗಳಲಿ ಭಕ್ತಲೀಲಾಮೃತದಲಿ । ಶ್ರೀಸಾಯಿಯ ಮಧುರ ಚರಿತೆಯನಲ್ಲಿ ।
ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಮೂರರಲ್ಲಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಅದನಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು ॥ 26

ಜ್ಞಾನಯುತಕಥೆಯೊಂದನದರಂತೆಯೇ । ಹೇಳಿದರು ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತಗೆ ಸಾಯಿಯೇ ।
ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿಮೂರರಲ್ಲದರ ವರ್ಣನೆಯೇ । ಇರುವುದದ ಶ್ರೋತೃಗಳೋದಬೇಕು ॥ 27

ಅಲ್ಲದೇ ಸಾಯಿಯ ಅಲೌಕಿಕ ಲೀಲೆ । ರಘುನಾಥ-ಸಾವಿತ್ರೀಭಜನ ಮಾಲೆ ।
ತಣಿಸುವದು ಜನರ ಅನುಭವ ಪೂರ್ವಕದಲೆ । ಅಭಂಗಪದಗಳನು ಹಾಡಿ ॥ 28

ಒಂದು ಬಾಬಾರ ಮಗು ಇದರಲ್ಲೇ । ತೃಷಿತ ಚಕೋರಕೆ ಕರೆದು ಅಮೃತದ ಮಳೆ ।
ತೃಪ್ತರಾಗಲಿ ಜನರು ಇದ ಸೇವಿಸುತಲೇ । ಕಥಾಮೃತದ ಪ್ರೇಮ ಪಡಿತರವಿದು ॥ 29

ದಾಸಗಣುವಿನ ಸ್ಫುಟ ಕವಿತೆಗಳು । ಅತ್ಯಂತ ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಅವು ಇರಲು ।
ಆನಂದವಾದೀತು ಶ್ರೋತೃ ಚಿತ್ತದೊಳು । ಲೀಲೆಗಳು ಕೇಳಲು ಬಾಬಾರದು ॥ 30

ಅಮೀದಾಸ ಭವಾನಿ ಮೇಥಾ ಎಂಬವರು । ಚಮತ್ಕಾರ ಕಥೆಗಳನು ಇವರೂ ಹೇಳಿರುವರು ।
ಅತಿ ಪ್ರೇಮ ಪೂರ್ವಕ ಬರೆದಿರುವರು । ಗುರ್ಜರ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗಾಗಿ ॥ 31

ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನಿಟ್ಟು ಬಾಬಾರಲಿ । ಸಾಯಿಪ್ರಭಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ।
ಹೆಸರಾದ ಪುಣ್ಯನಗರಿಯಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರ ಕಥಾಶ್ರೇಣಿಯ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವರು ॥ 32

ಎಂಥೆಂಥ ಕಥೆಗಳು ಈಗ ಇರುತಿರಲು । ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಎನಲು ।
ಈ ಶಂಕೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಚಿತ್ತದಲಿ ಇರಲು । ಅದ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಕೇಳಿರಿದನು ॥ 33

ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ ಮಹಾಸಿಂಧು । ಅನಂತ, ಅಪಾರ ರತ್ನಾಕರವದು ।
ನಾ ಟಿಟ್ಟಿಭ ಅವನು ಆಟ್ಟಿಸುವದು । ಎಂದಾದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ॥ 34

ಅಂತೆಯೇ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಗಹನ । ಅಶಕ್ಯವಿಹುದದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಣನ ।
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು ಆದಷ್ಟು ಕಥನ । ಅದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಎನ್ನ ಮನಕೆ ॥ 35

ಅಪೂರ್ವ ಕಥೆಗಳು ಸಾಯಿಯವನೇಕ । ಭವದ ವಾರ್ತೆಗಳಿಗವು ಶಾಂತಿದಾಯಕ ।
ಶ್ರವಣೋಲ್ಲಾಸವನು ನೀಡುವದು ಜನಕ । ಚಿತ್ತ ಸ್ಥಿರತೆಯನು ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 36

ಕಥೆಗಳನು ಹೇಳಿದರು ಪರಿಪರಿಯವು । ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದವು ।
ಅಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವವು । ವರ್ಮದವು ಮತ್ತು ನಿಜಕರ್ಮದವು ॥ 37

ಅಪೌರುಷೇಯ ಶೃತಿ ವಿಖ್ಯಾತ । ಅಖ್ಯಾಯಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯ ವಿಶ್ರುತ ।
ಅಂತೆಯೇ ಮಧುರ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಭರಿತ । ಬಾಬಾರು ಅಪರಿಮಿತ ಹೇಳುವರು ॥ 38

ಕೇಳಲವನು ಆಗಿ ಸಾವಧಾನ । ಇತರ ಸುಖಗಳು ತೃಣ ಸಮಾನ ।
ಮರೆಯುವರು ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳನ । ಅಂತರದಲೂ ಸಮಾಧಾನ ನೆಲೆಸುವುದು ॥ 39

ಕೆಲವರಿಗೆ ಆದೀತುಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯತೆ । ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ।
ಸಮಾಧಿಸುಖ ನಿರ್ಭರತೆ । ಆದೀತು ಈ ಕಥೆ ಕೇಳಲು ॥ 40

ಶ್ರವಣಾರ್ಥಿಗಳವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಪಾಶ । ಹರಿಸುವವು ಈ ಕಥೆಗಳು ಅಶೇಷ ।
ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುವವು ಸುಪ್ರಕಾಶ । ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಸುಖವೆಲ್ಲರಿಗೂ ॥ 41

ಅದರಿಂದ ಸ್ಫುರಿಸಿತೆನ್ನಲಿ ವಾಸನೇ । ಇಂಥ ಸುಸಂಗ್ರಾಹ್ಯ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನೆ ।
ಪೋಣಿಸಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಿದರ ಮಾಲೆಯನೆ । ಇದುವೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಸನೆ ॥ 42

ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು ಇದರ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳು । ಅಳಿವವು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ದುರ್ದಿನಗಳು ।
ಆದರದಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಥೆಯನು ಕೇಳಲು । ಭವವ ದಾಟುವರು ಭಾವಾರ್ಥಿಗಳು ॥ 43

ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆಯನು । ಬಾಬಾರೇ ಬರೆಸುವರು ಹಿಡಿದು ಕೈಯನ್ನು ।
ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ಅಷ್ಟೇ ಇದಕೆ ನಾನು । ಅಕ್ಷರಗಳ ತೀಡುತಿರುವೆನು ॥ 44

ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಗಳ ನೋಟ । ಮನಸಿನಲಿ ನಡೆಯಿತು ಅದರದೇ ಆಟ ।
ಬಾಬಾರ ಕಥೇಗಳೇ ಮನಕೆ ಇಷ್ಟ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಅವುಗಳನು ಆಯ್ದು ಇಟ್ಟೆ ॥ 45

ಆಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ । ತಣಿಯಲಿಲ್ಲದರಿಂದ ಯಾರ ನಯನ ।
ಅವರಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಶ್ರವಣ । ಪುಣ್ಯ ಪಾವನ ಇದಾಗಲಿ ॥ 46

ಯಾರೋ ಭಾಗ್ಯರಾದವರ ಮನಕೆ । ಆದೀತು ಕಾಮನೆ ಓದುವುದಕೆ ।
ಪರಮಾನಂದವಾದೀತು ಮನಕೆ । ಸಮಾಧಾನ ದೊರೆತೀತು ಅವಗೆ ॥ 47

ಹೀಗೆ ವೃತ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲು ಮನದಲೇ । ಹಾಕಿದೆ ಮಾಧವರಾಯರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ।
ಆದರೂ ಶಂಕೆ ಮಾಡಿತು ಚಿತ್ತದಲ್ಲೇ । ನನ್ನಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ ಎಂದು ॥ 48

ವಯಸು ದಾಟಿತು ಅರವತ್ತು ವರುಷ । ಬುದ್ಧಿಯಾದರೂ ಉಳಿದೀತೆ ಎನ್ನ ವಶ ।
ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಹೋದೀತೆ ಈ ಕೆಲಸ । ಬಾಯಿ ಮಾತಷ್ಟೇ ಉಳಿದೀತು ॥ 49

ಅದಾದರೂ ಆದೀತು ಸಾಯಿ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ । ಸಾಧಿಸೀತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಪರಮಾರ್ಥ ।
ಇಲ್ಲದಿರೆ ಆದೀತು ಅದು ನಿರರ್ಥ । ಆದಕಾಗಿಯೇ ಈ ಯತ್ನವೆಲ್ಲ ॥ 50

ಹಗಲಿರುಳು ಚಿಂತಿಸಲು ಬಂತು ಅನುಭವಕೆ । ಮನಸು ಮಾಡಿದೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತ ಬರೆವುದಕೆ ।
ಯಾವುದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಮನಕೆ । ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ದೊರಕೀತು ॥ 51

ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯ ಸಹಜ ಮಾತಿನಲೆ । ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯ ಅಧಿಷ್ಠಾನದ ಮೇಲೆ ।
ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮುಂದಿದನು ಇಡಬೇಕು ॥ 52

ಜ್ಞಾನ ಕಥೆಗಳನವರು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದರು । ಭಜನ ಪಂಥಕೆ ಹಲವರನು ಹಚ್ಚಿದರು ।
ಅದರದೇ ಎಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹವ ಮಾಡಿದರೂ । ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಅದು ಆದೀತು ॥ 53

ಆ ಕಥೆಗಳನು ಹೇಳುವವರು । ಅವುಗಳನು ಸಾದರದಿ ಕೇಳುವವರು ।
ಮನವ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನು ಉಭಯತರೂ । ಪೂರ್ಣಶಾಂತಿಯನೂ ಪಡೆಯುವರು ॥ 54

ಕೇಳಲು ಶ್ರೀ ಮುಖದ ಕಥೆಗಳನು । ಭಕ್ತರು ಮರೆವರು ದೇಹವ್ಯಥೆಗಳನು ।
ಮೂಡಲದರ ಧ್ಯಾನ ಮನನವನು । ಭವನಿರ್ಮುಕ್ತತೆ ತನ್ನಷ್ಟಕೇ ॥ 55

ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಮುಖದ ವಾರ್ತೆಗಳು । ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತ ರಸಭರಿತವಾಗಿರಲು ।
ಪರಮಾನಂದವಾಗುವದು ಅದ ಕೇಳಲು । ಆದರ ಮಧುರತೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ 56

ದಂಭವಿಲ್ಲದೇ ಇಂಥ ಕಥೆಗಳನು ಯಾರು । ಹಾಡಿ ವರ್ಣಿಸುವವರ ನಾ ಕಂಡರೂ ।
ಅವರ ಪದರಜದಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡಿದರೂ । ಮೋಕ್ಷ ಕೈಗೆಟಕೀತು ಎನಿಸುವುದು ॥ 57

ಅವರ ಕಥೆಗಳ ಆ ಅಲೌಕಿಕ ಪದ್ಧತಿ । ಶಬ್ದಾಶಬ್ದಗಳ ಆರಿಸಿಡುವ ರೀತಿ ।
ಕೇಳುವಾ ಶ್ರೋತೃಗಣ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ಅತಿ । ಸುಖವ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಳೆದೀತು ॥ 58

ಕಥೆ ಕೇಳಲು ಎಂತು ಶ್ರವಣ । ಇಲ್ಲವೇ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ನಯನ ।
ಅಂತೆಯೇ ಮನವಾಗಿ ಉನ್ಮನ । ಸಹಜ ಧ್ಯಾನದಿ ತೊಡಗಬೇಕು ॥ 59

ಎನ್ನ ತಾಯಿಯೇ ಗುರುಮಾವುಲಿ ಇಹರು । ಅವರ ಕಥೆಯನು ಜನಕೆ ಯಾರು ಹೇಳವರು ।
ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದನು ಕೇಳಿದರೂ । ಶ್ರವಣದಲಿ ಆದರದಿ ತುಂಬಿಸಿಡಬೇಕು ॥ 60

ಅದನದನೇ ತಿರುತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ನೆನೆಯೋಣ । ಹಿಡಿಸಿದಷ್ಟನು ಎಲ್ಲ ಒಳಗೆ ಸಂಚಯಿಸೋಣ ।
ಪ್ರೇಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಅವುಗಳನು ಕಟ್ಟೋಣ । ಹಂಚೋಣ ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ॥ 61

ಇದರಲಿ ನನ್ನದು ಏನೇನು ಇಲ್ಲ । ಸಾಯಿನಾಥರದೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಇದೆಲ್ಲ ।
ಅವರು ಏನೇನು ನುಡಿಸುವರು ಅದನೆಲ್ಲ । ಅದರಂತೆಯೇ ನಾನು ನುಡಿಯುತಿರುವೆ ॥ 62

ಇದು ಅಹಂಕಾರವೇ ನಾ ನುಡಿವೆನೆಂದರೂ । ಸಾಯಿಯೇ ಸ್ವತಃ ಸೂತ್ರಧಾರಿರುವರು ।
ಅವರೇ ವಾಚೆಯನು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವರು । ಎನುವಾಗ ನುಡಿವವನು ನಾನಾರು ॥ 63

ನನ್ನ ತನವನು ಸಮರ್ಪಿಸಲವರ ಚರಣಕೆ । ದಾರಿಯಾದೀತಾಗ ಅಪಾರ ಸೌಖ್ಯಕೆ ।
ಕೊರತೆಯಾಗದು ಎಂದೂ ಸಂಸಾರ ಸುಖಕ್ಕೆ । ಅಹಂಕಾರ ದೂರ ಹೋದಾಗ ॥ 64

ಈ ವಿಚಾರವು ಹೊಳೆಯಲು ಮನದಲಿ । ಬಾಬಾರಿಗಿದನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ।
ಎನುವಾಗ ಮಾಧವರಾಯರು ಬಂದರಲ್ಲಿ । ಅವರ ಕಿವಿಗಿದ ಹಾಕಿದೆ ॥ 65

ಆಗ ಕೂಡಲೇ ಮಾಧವರಾಯರು । ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತಾರೂ ।
ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಕಂಡು ಅವರು । ಬಾಬಾರಿಗಿದನು ಕೇಳಿದರು ॥ 66

ಬಾಬಾ ಈ ಅಣ್ಣಾ ಸಾಹೇಬರೆನ್ನುವರು । ಯಥಾಮತಿ ತಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನವರು ।
ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವರು । ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಇದ್ದರೆ ॥ 67

ನಾನಿರುವೆ ಭಿಕಾರಿ ಕೇವಲ । ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವೆ ಬಾಗಿಲ ಬಾಗಿಲ ।
ಒಣದೋ ಹಸಿಯೋ ರೊಟ್ಟಿ ಪಲ್ಯ । ತಿಂದು ಕಾಲವ ನೂಕುವೆನು ॥ 68

ಇಂಥ ನನ್ನ ಕಥೆ ಏತಕೆ । ಕಾರಣವಾದೀತು ಉಪಹಾಸಕೆ ।
ಹೀಗೆನ್ನದಿರಿ ಈ ವಜ್ರಕೆ । ಕುಂದಣವೂ ಬೇಕೆಬೇಕು ॥ 69

ಇರಲಿ ನೀಡಿರಿದಕೆ ಅನುಜ್ಞೆಯ । ಬರೆವರು ನಿಮ್ಮದಿದ್ದರೆ ಸಹಾಯ ।
ಬರೆಸೀತು ತಮ್ಮ ಚರಣದ ದಯೆ । ಅಪಾಯವ ದೂರಕೋಡಿಸಿ ॥ 70

ಸಂತರ ಆಶೀರ್ವಾದವಿರಲು । ಅದುವೇ ಉಪಕ್ರಮ ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಲು ।
ತಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನೆ ಇರಲು । ಲೇಖನ ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಸಾಗೀತು ॥ 71

ಎನ್ನ ಮನೋಗತ ತಿಳಿಯಿತು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ದಯೆ ಬಂತು ।
ನಿನ್ನ ಮನೋರಥ ಈಡೇರೀತು । ಎನಲು ಚರಣದಿ ಶಿರಬಾಗಿದೆ ॥ 72

ಉದಿಯ ಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತರು । ಶಿರದಿ ವರದಹಸ್ತವನಿಟ್ಟರು ।
ಸಾಯಿ ಸಕಲ ಧರ್ಮ ವಿಶಾರದವರು । ಭವಸಾಗರ ದಾಟಿಸುವವರು ॥ 73

ಕೇಳಿ ಮಾಧವರಾಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ । ಸಾಯಿಯವರಿಗೆ ಬಂತೆನ್ನ ಕರುಣೆ ।
ಅದಕೆ ಅಧೀರ ಮನಸಿನ ಸಾಂತ್ವನೆ । ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯ ಪ್ರಧಾನವನು ಕೈಕೊಂಡರು ॥ 74

ಅರಿತೆನ್ನ ಮನದ ಭಾವಾರ್ಥ । ನುಡಿದರು ಅನುಜ್ಞಾಪನಾರ್ಥ ।
"ಕಥಾವಾರ್ತಾದಿ ಅನುಭವಗಳ ಸಾರ್ಥ । ಸಂಗ್ರಹವನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು ॥ 75

ಸಂಗ್ರಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಡುವುದಕೆ । ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯವಿದೆ ನನ್ನದು ಅದಕೆ ।
ಅವನಿರುವದು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರಕೆ । ನನ್ನದನು ನಾನೇ ಬರೆಯಬೇಕು ॥ 76

ನನ್ನ ಕಥೆಯನು ನಾನೇ ಬರೆಯಬೇಕು । ಭಕ್ತೇಚ್ಛೆಯನು ನಾ ಪೂರೈಸಬೇಕು ।
ಆದರಾತನು ಅಹಂ ಬಿಡಬೇಕು । ನನ್ನ ಚರಣದಲದನು ಕರಗಿಸಬೇಕು ॥ 77

ಈ ರೀತಿ ಅವನು ವ್ಯವಹರಿಸಲು । ಈ ಕಥೆಯಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಎಲ್ಲ ಪರಿಯಲು ।
ಆಳಾಗಿ ದುಡಿಯುವೆ ನಾನವರ ಮನೆಯೊಳು । ಪೂರ್ಣಸಹಾಯವೆನ್ನದು ಅವನಿಗೆ ॥ 78

ಯಾವಾಗ ಅಹಂ ವೃತ್ತಿ ಕರಗಿತಲ್ಲ । ಆಗ ಅವನೆಂಬದಕೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ ।
ಆಗ ನಾನೇ ನಾನಾಗಿರವೆನೆಲ್ಲ । ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನಾ ಬರೆಯುವೆ ॥ 79

ಈ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಆರಂಭಿಸಲು । ಶ್ರವಣ ಮನನವೇ ಇಲ್ಲ ಲೇಖನವೇ ಮೊದಲು ।
ಅವನದವನೇ ತಾ ಸಂಪಾದಿಸಿರಲು । ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡುವ ಅವನನು ॥ 80

ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದಫ್ತರ (ಸಂಗ್ರಹ)ವನಿಡಲಿ । ಮನೆ ಮಠ ಇಲ್ಲವೇ ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ।
ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನೆನಪು ಬರುತಿರಲಿ । ಜೀವಕ್ಕೆ ಆದೀತು ಆಗ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ 81

ಮಾಡಲೆನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣ । ಅದರ ಕೀರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನ ।
ಆದೀತು ಆಗ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಜನನ । ಅವಿದ್ಯೆಯ ನಿರಸನ ತತ್ಕಾಲದಲಿ ॥ 82

ಯಾರು ಭಕ್ತ ಶ್ರಧ್ಧಾನ್ವಿತನು । ಆತನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಅಂಕಿತನು ನಾನು ।
ಬೇರೆಡೆಗೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು । ಇದರಲೆನಿತು ಶಂಕೆ ಇರಕೂಡದು ॥ 83

ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಈ ಕಥೆಗಳನು ಆಲಿಸಲು । ನಿಷ್ಠೆ ಉದಯಿಸೀತು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಚಿತ್ತದೊಳು ।
ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವಾನಂದತೆಗಳು । ಸುಖಾವಸ್ಥೆಗಳು ಲಭಿಸುವವು ॥ 84

ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜರೂಪ ಜ್ಞಾನ । ಜೀವ-ಶಿವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ।
ಸಿಕ್ಕೀತು ಅಲಕ್ಷ ನಿರ್ಗುಣ । ಚೈತನ್ಯ ಘನ ಪ್ರಕಟವಾದೀತು ॥ 85

ಇಂಥ ಈ ಎನ್ನ ಕಥೆಗಳ ವಿಂದಾನ । ಇದಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಬೇಕು ಇನ್ನೇನು ।
ಶೃತಿಗಳದು ಇಹುದು ಇದೇ ಧ್ಯೇಯ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಈ ಅರ್ಥದಲಿ ಭಕ್ತ ಸಂಪನ್ನನಾಗುವ ॥ 86

ಎಲ್ಲಿ ವಾದ ವಿವಾದಗಳದೇ ವೃದ್ಧಿ । ಅಂಥಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯೆ ಮಾಯೆಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿ ।
ಅಂಥಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು ಸ್ವಹಿತ ಶುದ್ಧಿ । ಇದ್ದೀತು ಕುತರ್ಕ ಮತ್ತು ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ॥ 87

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅವನಲ್ಲ ಪಾತ್ರ । ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎಂದೂ ಪರತ್ರ ।
ಇಂಥವನ ಗ್ರಹಿಸುವದು ಅಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ । ಅಸುಖ ಸರ್ವತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 88

ಬೇಡ ಸ್ವಪಕ್ಷದ ಸ್ಥಾಪನ । ಬೇಡ ಪರಪಕ್ಷದ ನಿರಾಕರಣ ।
ಬೇಡ ಪಕ್ಷದ್ವಯಾತ್ಮಕ ವಿವರಣ । ಏಕೆ ಈ ಆಯಾಸ ನಿಷ್ಕಾರಣ" ॥ 89

'ಬೇಡ ಪಕ್ಷದ್ವಯಾತ್ಮಕ ವಿವರಣ' । ಆದಾಗ ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಸ್ಮರಣ ।
ಹಿಂದೆ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಭಿವಚನ । ಬಂದಿತದರ ನೆನಪು ಈಗ ॥ 90

ಹಿಂದೆ ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿಸುವಾಗ । ವಚನವಿತ್ತಿದ್ದೆ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗ ।
'ಹೇಮಾಡ' ನಾಮಕರಣದ ಕಥೆಯನೀಗ । ಮೊದಲೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುವೆ ॥ 91

ಕಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಅಡ್ಡಕಥೆ । ಕೇಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿರಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆ ।
ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಾದೀತು ಪೂರ್ತತೆ । ಈ ಪ್ರೇರಕತೆಯೂ ಸಾಯಿಯದೇ ॥ 92

ಮುಂದೆ ಮತ್ತಾಗುವದು ಪೂರ್ವ ಸಂಧಾನ । ಮಾಡುವೆನು ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರಕಥನ ।
ಅದಕಾಗಿ ಶ್ರೋತೃಗಳೆ ಮಾಡಿರಿದ ಶ್ರವಣ । ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟು ಈ ಕಥೆಯನು ॥ 93

ಇನ್ನು ಈ ಸಾಯಿ ಲೀಲಾಗ್ರಂಥ । 'ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತ' ।
ಎಂದಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯದಂತ । ಇಂಥ ಈ ಪಂತನಾರಿವನು ॥ 94

ಸಹಜ ಆಶಂಕೆಯದು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನಕೆ । ಅವರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನು ದೂರಮಾಡುವುದಕೆ
ಆರಂಭವಾದುದ್ದೇಗೀನಾಮಕರಣಕೆ । ಸಾದರ ಚಿತ್ತರಾಗಿದನು ಕೇಳಿ ॥ 95
ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಮರಣದವರೆಗೆ । ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ದೇಹಗಳಿಗೆ ।
'ನಾಮಕರಣವು' ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರಸಿದ್ಧಿಗೆ । ಈ ವಿಧಿಯು ಹೆಸರಾಗಿದೆ ॥ 96

ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ । ಹೇಳುವೆ ನಾನೀಗ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ।
ಹೇಮಾಡಪಂತ ನಾಮಕರಣದ ಬಗೆ । ಪ್ರಸಂಗವಶವೆಂದು ತಿಳಿದೀತು ॥ 97

ಮೊದಲೇ ಲೇಖಕನಿವನು ಬಲು ತುಂಟ । ಎಷ್ಟು ತುಂಟನೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಾತುಗಂಟ ।
ಮಾತು ಮಾತಿನಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಚೇಷ್ಟೆ । ಜ್ಞಾನದ ಅರಿವು ಇನಿತೂ ಇಲ್ಲ ॥ 98

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇವನಿಗೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆ । ಕುಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕುತರ್ಕಗಳ ಪ್ರತಿಮೆ ।
ತನ್ನ ಜಾಣತನದ್ದೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಗರಿಮೆ । ವಾದಕರ್ಮಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತನು ॥ 99

ಆದರೂ ಪ್ರಾಕ್ತನದ ರೇಖೆಯೇ ಪ್ರಬಲ । ಅದರಿಂದ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ ಕಮಲ ।
ಅದೃಷ್ಟವೆಂದೇ ಕಂಡೆನವನ ಕೇವಲ । ಇದಂತೂ ನಿರ್ವಿವಾದವು ಖಚಿತ ॥ 100

ಕಾಕಾಸಾಹೇಬ ಭಕ್ತ ಪ್ರವರ । ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ಚಾಂದೋರಕರ ।
ಋಣಾನುಬಂಧ ಇರದೇ ಇವರ । ಶಿರಡಿಗೆ ನಾನೇಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ॥ 101

ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರ ಒತ್ತಾಯವಾಯಿತು । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಡುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ।
ಹೊರಡುವ ದಿನವೇ ಬದಲಾಯಿತು । ಮನ ತಿರುಗಿತು ಆಕಸ್ಮಾತ ॥ 102

ಇವನ ಒಬ್ಬ ಪರಮ ಮಿತ್ರ । ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ಗುರುಪುತ್ರ ।
ಇರಲು ಲೋಣಾವಳಿಗೆ ಸಹಕಲತ್ರ । ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿತು ॥ 103

ಅವನ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ । ಗುಣವಂತ ಮತ್ತು ಸದೃಢನಿರುವಾಗ ।
ಶುದ್ಧ ಹವೆಯ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ । ಜ್ವರಾಕ್ರಾಂತನವ ಆದನು ॥ 104

ಮಾನವೀಯ ಉಪಾಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದವು । ದೈವೀ ಉಪಾಯಗಳೂ ಆದವು ।
ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕುಳಿತ ಗುರುವು । ಕೊನೆಗೂ ಸುತನವಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟ ॥ 105

ಇಂಥ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗ ಕಂಡು । ದುರ್ಧರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಿಸಲೆಂದು ।
ಪುತ್ರನ ಹತ್ತಿರ ಗುರುವನೇ ತಂದು । ಕೂಡ್ರಿಸಿದರೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೆಲ್ಲ ॥ 106

ಇಂತು ಈ ಸಂಸಾರ ವಿಚಿತ್ರ । ಯಾರ ಪತ್ನಿ ಯಾರ ಪುತ್ರ ।
ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರರ ಕರ್ಮತಂತ್ರ । ಅದೃಷ್ಟ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ॥ 107

ದುರ್ವಾರ್ತೆಯನು ಇದನು ಕೇಳುತ । ಅತಿ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು ಚಿತ್ತ ।
ಆದನೇನು ಗುರುವು ಉಪಯುಕ್ತ । ಇದ್ದೊಬ್ಬ ಮಗನನು ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ ॥ 108

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ಪ್ರಬಲತೆ । ಅದೇ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕಾಯಿತು ಶಿಥಿಲತೆ ।
ಚಿತ್ತದೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಅಂತೇ । ಗಮನಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಯಿತು ॥ 109

ಶಿರಡಿಗೆ ಇನ್ನೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು । ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನವನೇನು ಹೇಳಬೇಕು ।
ಇದು ತಾನೆ ಗುರುವಿನ ಲಾಭವೆನಬೇಕು । ಕರ್ಮಕೆ ಗುರು ಏನು ಮಾಡುವನು ॥ 110

ಆಗುವದು ಬರೆದಂತೆ ಹಣೆಯ ಬರಹದಲಿ । ಅದುವೆ ಆಗುವದೆಂಬ ನಿಯಮ ಇರುವಾಗಲೆ ।
ನಿಂತಿದೆ ಯಾವುದು ಗುರುವಿಲ್ಲದಲೆ । ಹೋಗಬೇಕೇಕಿನ್ನು ಶಿರಡಿಗೆ ಎನಲು ॥ 111

ಏತಕ್ಕೆ ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಳವ ಬಿಡಬೇಕು । ಏತಕ್ಕೆ ಗುರುವಿನ ಹಿಂದೋಡಬೇಕು ।
ಸುಖದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು । ಯಾವ ಕಾರಣಕೋ ತಿಳಿಯದು ॥ 112

ಯದೃಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಏನೆಲ್ಲ ನಡೆಯಲಿ । ಭೋಗಿಸುವ ಸುಖ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟವೇ ಬರಲಿ ।
ಏನಿದೆ ಹೋಗಿಯಾದರೂ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ । ಆಗುವುದು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಾರದೇ ಇರಲು ॥ 113

ಯಾರದ ಅರ್ಜಿತ ಎಂತಿರುವದು । ಬೇಕೆಂದರೂ ಅದು ನಡೆದು ಬರುವದು ।
ಆಗುವದರ ಮುಂದೇನೂ ನಡೆಯದು । ಎಳೆದೊಯ್ದಿತೆನ್ನ ಆ ಶಿರಡಿಗೆ ॥ 114

ಪ್ರಾಂತಾಧಿಕಾರಿ ನಾನಾ ಸಾಹೇಬರು । ವಸಯಿಯ ಪ್ರವಾಸಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು ।
ಠಾಣೆಯಿಂದ ದಾದರಕ್ಕೆ ಬಂದರು । ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಕುಳಿತರು ॥ 115

ನಡುವೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ । ವಸಯಿಯ ರೈಲು ಬರಬೇಕಲ್ಲ ।
ಈ ಅವಕಾಶ ಬಿಡಲು ಸಲ್ಲ । ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸದೆ ॥ 116

ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮನಕೆ ಬಂತು । ಅದೇ ದಾದರಕೆ ಗಾಡಿ ಬಂತು ।
ಬಾಂದ್ರೆಯವರೆಗಷ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು । ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿ ಕುಳತರವರು ॥ 117

ರೈಲು ತನ್ನ ಠಾಣಕೆ ಬಂದಾಗೆ । ಕರೆಬಂದಿತು ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ।
ಸುದ್ದಿ ನಡೆಯಿತು ಶಿರಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ । ಭೆಟ್ಟಿಯಾದ ಕ್ಷಣದಲೇ ॥ 118

ಯಾವಾಗ ಹೊರಡುವಿರಿ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಆಲಸ್ಯವೇಕೆ ।
ದೀರ್ಘಸೂತ್ರತೆ ಏಕೆ ಪ್ರಸ್ಥಾನಕೆ । ಮನದ ನಿಶ್ಚಯವೇಕೆ ಮಾಡದಿಹರಿ ॥ 119

ನಾನಾರ ಆತುರತೆಯನು ಕಂಡು । ಮನದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ನಾಚಿಕೊಂಡು ।
ಮನವೇತಕೋ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾಗದು । ಎಂಬದನು ಅವರೆದುರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ॥ 120

ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾರ ಬೋಧ । ಕೂಡಿತ್ತು ಕಳಕಳಿ ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ।
ಅದಾಯಿತಾಗ ಅತಿ ಮೋದಪ್ರದ । ಕೇಳಿ ಶಿರಡಿಯ ಗಮನೋದ್ದೇಶ ॥ 121

'ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡುವೆನು' ಎಂದು ವಚನ । ಪಡೆದೇ ನಡೆಸಿದರು ನಾನಾ ಪ್ರಯಾಣ ।
ನಾನೂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟೆ ಮುಹೂರ್ತದ ಪ್ರಸ್ಥಾನ । ಮನೆಯ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ॥ 122

ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು । ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ।
ಸಾಯಂಕಾಲಕೆ ಅದೇ ದಿನದಂದು । ಶಿರಡಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆ ॥ 123

ಗಾಡಿ ಸಂಜೆಯ ನಂತರದ್ದು । ದಾದರಕೆ ನಿಲ್ಲುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ।
ದಾದರಕೆ ಹೋಗಲೆಂದು ತಿಕೀಟನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ ॥ 124

ನಾ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು । ಬಾಂದ್ರಾಕ್ಕೆ ಆ ಗಾಡಿ ಬರಲು ।
ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ ಗಾಡಿ ಬಿಡಲು । ಯವನನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ॥ 125

ತಿಕೀಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ ದಾದರಕೆ । ಅದುವೇ ಆರಂಭ ಕಾರ್ಯಘಾತಕೆ ।
'ಮಕ್ಷಿಕಾಪಾತ ಪ್ರಥಮ ಗ್ರಾಸಕೆ' । ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುತಿದ್ದ ॥ 126

ಕಂಡು ನನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನು । 'ಎಲ್ಲಿ ಗಮನ'ವೆಂದಾತ ಕೇಳಿದನು ।
ಎಂದೆ ದಾದರಕೆ ಹೋಗುವೆನು । ಅಲ್ಲಿ ಮನಮಾಡದ ಗಾಡಿ ಹಿಡಿಯುವೆ ॥ 127

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವ ಹೇಳಿದ । ದಾದರದಲ್ಲಿ ನೀನಿಳಿಯಬೇಡ ।
ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲದು ಅಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ । ಬೋರಿಬಂದರಕೆ ನೀ ಹೋಗು ॥ 128

ಹೊತ್ತಿಗೀಸೂಚನೆ ಸಿಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಗಾಡಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ದಾದರದಲ್ಲಿ ।
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆಗ ಈ ಚಂಚಲ ಮನದಲ್ಲಿ । ಏನೇನು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬರುತಿದ್ದವ್ರೋ ॥ 129

ಆದರಾದಿನದ ಪ್ರಯಾಣ ಯೋಗ । ಬಲವಾಗಿದ್ದಿತು ಅದೇ ಸುಯೋಗ ।
ಅದರಿಂದ ನಡುವೆ ಈ ಕಥಾಭಾಗ । ಅನೂಕಲಕರ ನಡೆಯಿತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ॥ 130

ಭಾವೂ ಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರು ಅಲ್ಲಿ । ಇದ್ದರೆನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಲಿ ।
ಮರುದಿನ ಒಂಭತ್ತು ಹತ್ತರಷ್ಟರಲಿ । ಇಳಿದೆ ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ॥ 131

ಇಸ್ವೀಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾಹತ್ತು । ಅಂದು ಈ ಸಮಾಚಾರ ನಡೆದಿತ್ತು ।
ಸಾಠೆಯವರ ವಾಡೆ ಒಂದೇ ಇತ್ತು । ಆಗ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ॥ 132

ಟಾಂಗಾದಿಂದ ನಾ ಇಳಿದೆನು । ಹೊತ್ತು ದರ್ಶನದ ಉತ್ಸುಕತೆಯನು ।
ಯಾವಾಗ ಚರಣದಿ ಶಿರವಿಟ್ಟೇನು । ಆನಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿತು ॥ 133

ಅಷ್ಟರಲಿ ಸಾಯಿಯ ಪರಮ ಭಕ್ತ । ತಾತ್ಯಾಸಾಹೇಬ ನೂಲಕರ ವಿಖ್ಯಾತ ।
ಮಶೀದಿಯೊಳಗಿಂದ ಬಂದರತ್ತ । "ತ್ವರಿತ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದರು ॥ 134

ಭಕ್ತ ಬಳಗದ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಬಾ ಬಂದರು । ಧೂಳಿದರ್ಶನ ಮೊದಲು ಆಗಲಿ ಎಂದರು ।
ಮುಂದೆ ಲೇಂಡಿಗೆ ಅವರು ಹೋಗುವರು । ಎಂದೆನಗೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದರು ॥ 135

ನಿಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಮುಂತಾದವು ಮುಗಿಯುವಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಬರುವರು ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ।
ಆಗ ಹೋಗಿ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಸ್ವಸ್ಥದರ್ಶನ ಪಡೆಯಿರಿ ॥ 136

ಇದಕೇಳಿ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ । ಓಡಿದೆ ಬಾಬಾ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ।
ಧೂಳಿನಲ್ಲೇ ಎರಗಿದೆ ಪಾದಗಳಿಗೆ । ಆನಂದ ಮನಸಿನಲಿ ಹಿಡಿಸದು ॥ 137

ನಾನಾ ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದ್ದೇ । ಆದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಕಂಡೆ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನಾದೆ । ಸಫಲವಾದವು ನಯನಗಳು ॥ 138

ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ ಕೇಳಿಲ್ಲ । ಆ ಮೂರ್ತಿಯು ದೃಷ್ಟಿಯ ತಣಿಸಿತಲ್ಲ ।
ಹಿಂಗಿದವು ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ । ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ತಟಸ್ಥವಾದವು ॥ 139

ಪಡೆದೆ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶ । ಪಡೆದೆನು ಆ ಪರಾಮರ್ಶ ।
ಅದೇ ಈ ಜೀವದ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷ । ನೂತನ ಆಯುಷ್ಯ ಮುಂದಿನದು ॥ 140

ಯಾರಿಂದ ದೊರಕಿತೋ ಈ ಸತ್ಸಂಗ । ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತೆನ್ನಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗ ।
ಅವರ ಉಪಕಾರವದು ಅವ್ಯಂಗ । ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಭಂಗವಾಗುಳಿಯಲಿ ॥ 141

ಯಾರಿಂದ ಪಡೆದೆನು ಈ ಪರಮಾರ್ಥ । ಅವರಿಗಿಂತಿಲ್ಲ ಸ್ವಕೀಯ ಆಪ್ತ ।
ಅವರೇ ಬಳಗ ಎಲ್ಲ ಎನುತ । ಚಿತ್ತದಲಿ ನಾ ತಿಳಿದಿರುವೆ ॥ 142

ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವರ ಉಪಕಾರ । ಮಾಡಲು ತಿಳಿಯೆನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ।
ಅದಕೆ ಕೇವಲ ಮುಗಿದು ಕರ । ಚರಣದಿ ಈ ಶಿರವನಿಡುವೆನು ॥ 143

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ಲಾಭವಾಯಿತು । ಎನ್ನ ಮನದ ವಿಕಲ್ಪ ದೂರಾಯಿತು ।
ಮೇಲೆ ಸಾಯಿಯ ಸಮಾಗಮವು ದೊರೆಯಿತು । ಪರಮಾನಂದವು ಉದಿಸಿತು ॥ 144

ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಚಮತ್ಕಾರವಿದು । ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿ ವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಗುವದು ।
ಪೂರ್ವಕರ್ಮವು ಅಳಿದು ಹೋಗುವದು । ಅಸಹ್ಯತೆ ಹುಟ್ಟುವದು ವಿಷಯಗಳಲಿ ॥ 145

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪಾಪ ಸಂಚಯ । ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿ ಆಯಿತು ಕ್ಷಯ ।
ಆಶೆ ಮೂಡಿತು ಆನಂದ ಅಕ್ಷಯ । ಕೊಟ್ಟವು ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳು ॥ 146

ಭಾಗ್ಯದಿ ಪಡೆದಿಹೆ ಚರಣ ಮಾನಸ । ಕಾಣೆಯಾದೀತಿಲ್ಲಿ ರಾಜಹಂಸ ।
ಸಾಯಿ ಮಹಂತನು ಸಂತಾವತಂಸ । ಪರಮಹಂಸ ಸದ್ಯೋಗಿ ಅವ ॥ 147

ಪಾಪ ತಾಪ ವಿನಾಶಿಗಳಾದ । ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ।
ಇಂದು ಆ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯ ಸಮಾಗಮದಿಂದ । ಬಹಳ ಪುನೀತನಾನಾದೆನಕೇ ॥ 148

ಹಿಂದಿನನೇಕ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವಿತ್ತು । ಅದಕೇ ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ।
ಸಾಯಿಯೊಬ್ಬನಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಲು ದೃಷ್ಟಿ । ಸಾಯಿ ರೂಪವೇ ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿ ॥ 149

ಬಂದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಶಿರಡಿಗೆ । ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಭಾಟೆಯವರ ಜೊತೆಗೆ ।
ಶುರುವಾಯಿತು ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೆ । ಗುರುವನೇತಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 150

ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು । ಪರತಂತ್ರತೆಯನೇಕೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ।
ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಗುರುವಿನದು । ತಾವು ಕರ್ತವ್ಯ ದಕ್ಷರಿರುವಾಗ ॥ 151

ತಾನೇ ಮಾಡಬೇಕು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನು । ಮಾಡದಿರೆ ಗುರುವಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾನು ।
ಕೈ ಕಾಲು ಅಲುಗಿಸದೆ ಮಲಗಿರುವವನು । ಅಂಥವನಿಗೆ ಯಾರೇನು ಕೊಟ್ಟಾರು ॥ 152

ಈ ವಾದ ನನ್ನ ಪಕ್ಷದ್ದು । ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವನದು ।
ದುರಾಗ್ರಹಗಳ ತಕ್ಕಡಿ ಇದು । ವಾದ ಮುಗಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ ॥ 153

ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಲಾರದ ದೇಹಾಭಿಮಾನ । ಅದರಿಂದಲೇ ಆಗುವದು ವಾದ ವಿವಾದ ಜನನ ।
ಅಹಂಭಾವದ ಗುರುತು ಎನಬೇಕು ಇದನ । ಇದಿಲ್ಲದಿರೆ ಜಗದಿ ವಾದವೇ ಇಲ್ಲ ॥ 154

ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ನಿಶ್ಚಿತ ಮತ । ಅವನಿರಲಿ ಪಂಡಿತ ವೇದ ಪಾರಂಗತ ।
ಗುರು ಅನುಗ್ರಹದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ । ಪುಸ್ತಕದ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನದು ॥ 155

ದೈವ ಹಿರಿಯದು ಅಥವಾ ಕರ್ತೃತ್ವ ಹಿರಿದು । ವಾದ ನಡೆಯಿತು ಅತಿ ತುರುಸಿನದು ।
ದೈವದ ಮೇಲೆಯೇ ಭಾರ ಹಾಕುವದು । ಅದರಿಂದೇ ನಾಗುವದೆಂಬ ಮತ ನನ್ನದು ॥ 156

ಅದಕೆನ್ನುವ ಎದುರು ಪಕ್ಷಕಾರ । ಆಗುವದಕೆ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಕಾರ ।
ಆಗುವದನ್ನಾರು ತಪ್ಪಿಸಲಾರ । ನಾ ನಾ ಎಂಬುವರೂ ಸೋತಿಹರು ॥ 157

ದೈವದೆದುರು ಯಾರದೂ ನಡೆಯದು । ಒಂದು ಮಾಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಆಗುವದು ।
ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯದ ನಿಮ್ಮ ಚಾತುರ್ಯವೊಂದೂ । ಅಭಿಮಾನಕಿಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ ॥ 158

ನಾನೆಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಾತು ಹೇಗೆ । ಆಲಸ್ಯತನದಿ ಕುಳಿತಿರುವವನಿಗೆ ।
ದೈವವಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡೀತು ಹೇಗೆ । ಮಾಡಬೇಕೆಂದವಗೆ ಎಲ್ಲ ಉಂಟು ॥ 159

ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ಎಂದು । ಕೂಗಿಹವು ಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳು ಅಂದು ।
ಅನಾದರ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳದು । ದಾಟಿ ಹೋಗುವದಸಾಧ್ಯವು ॥ 160

ಇದನು ಯಾರದು ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕು । ಗುರುವಿನ ಬೆನ್ನೇಕೆ ಹತ್ತಬೇಕು ।
ತಾವೇ ಮೊದಲು ಎಚ್ಚರಿರಬೇಕು । ಗುರುವಿನಿಂದಿದು ಹೇಗೆ ಕೈಗೂಡೀತು ॥ 161

ತಮ್ಮ ಸದಸತ್ ವಿಚಾರಬುದ್ಧಿ । ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿ ।
ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಇರುತಿರಲು ತಾ ಕುಬುದ್ಧಿ । ಗುರುವೇನು ಸಿದ್ಧಿಯನು ಕೊಟ್ಟಾನು ॥ 162

ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಅಂತವೇ ಇಲ್ಲ । ನಿಷ್ಪನ್ನವೇನೂ ಅದರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ ।
ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವ ಮಾತ್ರ ಕಳೆಕೊಂಡೆವಲ್ಲ । ಇದುವೇ ನಾ ಅಂದು ಗಳಿಸಿದ್ದು ॥ 163

ಈ ರೀತಿ ವಾದಿಸುತ ವಾದಿಸುತ । ಒಬ್ಬರೂ ಒಂದಿನಿತೂ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಿರುತ ।
ಹೀಗೆಯೇ ಎರಡು ಗಳಿಗೆಗಳ ಕಳೆಯುತ । ವಾದವನು ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದೆವು ॥ 164

ಆಮೇಲೆ ನಾನೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ । ಮಶೀದೆಗೆ ನಾವು ಹೋದಾಗ ।
ಬಾಬಾ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ । ಏನೆಂದರದನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 165

ಇದುವರೆಗೆ ವಾಡೆಯಲಿ ನಡೆಯಿತೇನು । ವಾದವೇತರದು ಜಗಳವೇನು ।
ಈ ಹೇಮಾಡ ಪಂತರು ಅಂದದ್ದೇನು । ನನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿದರು ಇದನು ॥ 166

ವಾಡೆದಿಂದ ಮಶೀದಿಯವರೆಗೆ । ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಈ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಯಿತು ಹೇಗೆ । ಮನಕೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ॥ 167

ಇರಲಿ ನಾನಾದೆನಿಂತು ವಾಗ್ಬಾಣಹತ । ನಿಶಬ್ದನಾದೆ ನಾ ಲಜ್ಜಾವನತ ।
ಮೊದಲ ಭೆಟ್ಟಿಯಲೇ ನಡೆಯಿತೇ ಅನುಚಿತ । ಅವಿಹಿತವಿದು ನನ್ನಿಂದ ಜರುಗಿತು ॥ 168

ಈ 'ಹೇಮಾಡಪಂತ್' ನಾಮಕರಣಕೆ । ಬೆಳಗಿನ ವಾದವೇ ಕಾರಣ ಇದಕೆ ।
ಹೇಮಾಡ ಸ್ಮರಣೆ ಬಾಬಾರಿಗಾದದು ಅದಕೇ । ಖಚಿತವಾಯಿತು ಅದು ನನ್ನ ಮನಕೆ ॥ 169

ದೇವಗಿರಿಯ ಯಾದವರಾಜರು । ಅವರೇ ದೌಲತಾಬಾದಿನ ಜಾಧವರು ।
ಶತಕ ಹದಿಮೂರರಲಿ ವೈಭವದಿ ಆಳಿದರು । ಬೆಳೆಸಿದರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಗೌರವ ॥ 170

'ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ' । 'ಮಹಾದೇವ'ನೆಂಬುವ ಭೂಪತಿ ।
ಅವರ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿ । ವಿಕ್ರಮದಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನು ಪಡೆದನು ॥ 171

ಅವನೂ ಯದುವಂಶ ಚೂಡಾಮಣಿ । ರಾಮರಾಜಾ ರಾಜಾಗ್ರಣೀ ।
ಇದ್ದನಿವಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಬಹುಗುಣಿ । ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತ ಹೇಮಾದ್ರಿ ॥ 172

ಅವ-ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಗ್ರಂಥಕಾರ । ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದಾರ್ಥ ಬಹಳ ಉದಾರ ।
ಆಚಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನು ಸವಿಸ್ತರ । ಮೊದಲು ರಚಿಸಿದವನೇ ಟಿಹೇಮಾದ್ರಿಟಿ ॥ 173

ವ್ರತದಾನ ತೀರ್ಥಮೋಕ್ಷದ ಖಣಿ । ಹೆಸರಿರುವದಕೆ 'ಚತುರ್ವರ್ಗ ಚಿಂತಾಮಣಿ' ।
ಹೇಮಾದ್ರಿಯು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥನಿದನೀ । ಕೃತಿಯಿಂದ ಖ್ಯಾತಿಯ ಪಡೆದನು ॥ 174

ಗೀರ್ವಾಣ ಭಾಷೆಯಲಿ ಹೇಮಾದ್ರಿಪಂತ । ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲದೇ ಹೇಮಾಡಪಂತ ।
ಮುತ್ಸದ್ದೀ ರಾಜಕಾರಣನಿಷ್ಣಾತ । ವಿಖ್ಯಾತನಿದ್ದನಾ ಕಾಲದಲಿ । 175

ಅವ ವತ್ಸನಾ ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದವ । ಅವ ಐದು ನಾ ಮೂರು ಪ್ರವರದವ ।
ಅವ ಯಜುರ್ವೇದದವ ನಾ ಋಗ್ವೇದದವ । ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಅವನು ನಾ ಮೂಢನು ॥ 176

ಅವ ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ನಾ ಶಾಕಲ । ಅವ ಧರ್ಮಜ್ಞ ನಾ ಭಾಷ್ಕಲ ।
ಅವ ಪಂಡಿತ ನಾ ಮೂರ್ಖ ಅಕುಶಲ । ಸುಮ್ಮನೇ ನನಗೇಕೆ ಈ ಪದವಿ ॥ 177

ಅವ ರಾಜಕಾರಣಧುರಂಧರ ಮುತ್ಸದ್ದಿ । ನಾ ಅಲ್ಪಮತಿ ಮಂದಬುದ್ಧಿ ।
ಅವನದು 'ರಾಜ್ಯಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ' । ನನಗೊಂದದು ಓವಿಯನು ರಚಿಸಲು ಬಾರದು ॥ 178

ಅವ ಗ್ರಂಥಕಾರ ಕಲಾಭಿಜ್ಞ । ನಾನು ಇಂಥ ಧಡ್ಡ ಅಜ್ಞ ।
ಅವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದ ಸುಜ್ಞ । ನಾ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಜ್ಞನು ಇರುವೆ ಹೀಗೆ ॥ 179

ನಾನಾ ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯಗಳ ಆಗರದಂಥ । 'ಲೇಖನ ಕಲ್ಪತರು' ಎಂಬವರ ಗ್ರಂಥ ।
ಬಾಬಾರ ಕೈಗೂಸು ನಾನಿರುವೆ ಇಂಥ । ಒಂದು ಓವಿಯನಾದರೂ ಬರೆಯಲಾರೆ ॥ 180

ಗೋರಾ ಚೋಖಾ ಸಾವಂತಾ ಮಾಳಿ ಎಂಬವರು । ನಿವೃತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದೇವ ನಾಮಾ ಎಂಬವರು ।
ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕರೆಲ್ಲರು । ಉದಯಿಸಿದರೆಲ್ಲರೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥ 181

ಪಂಡಿತ ವೋಪದೇವ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳು । ಮಿರುಗಿದರು ಯಾರ ಸಭಾಂಗಣದೊಳು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಮಾಡ ಪಂತ ರಾಜಕಾರಣಿ ಇರಲು । ಖ್ಯಾತಿ ಅವನದು ಗುಣವಂತ ಜನರಲ್ಲಿ ॥ 182

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ । ಯವನರ ಸೈನ್ಯವಿಲ್ಲಿ ಬಂದುದರಿಂದ ।
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಳಿಕೆಯಾಯಿತದರಿಂದ । ದಕ್ಷಿಣದಿ ರಾಜ್ಯವದು ಅಳಿಯಿತು ॥ 183

ಸುಮ್ಮನೇ ಅಲ್ಲ ಈ ಪದವೀದಾನ । (ಜಾಣತನದ) ಈ ಸನ್ಮಾನ ।
ವಾದವಿವಾದಕ್ಕಾಗೀ ವಾಗ್ಬಾಣ । ಅಭಿಮಾನ ಖಂಡನೆಯಾಗಲು ॥ 184

ಅರ್ಧ ಅರಿಸಿಣಬೇರಿನಿಂದಾಗಿ ಪೀತ । ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಒರಲುತ ।
ಅಂಥವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನವ ಹಾಕುತ । ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದರು ॥ 185

ಇರಲಿ ಹೀಗಿರಲು ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಲಕ್ಷಣ । ಸಾಯಿ ಮುಖೋದಿತ ವಿಲಕ್ಷಣ ।
ಪ್ರಸಂಗೋಚಿತವಾಗಿ ಸರಿನಾಮಕರಣ । ನಾನದನು ಭೂಷಣವೇ ಎಂದುಕೊಂಡೆ ॥ 186

ಇಲ್ಲವೇ ಎನಗಿದರಿಂದ ಸಿಗಬೇಕು ಶಿಕ್ಷಣ । ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡುವುದು ಕುಲಕ್ಷಣ ।
ಪರಮ ಅಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದ ಅದು ನನ್ನ । ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಸ್ಪರ್ಶಿಸದಿರಲೆಂದು ॥ 187

ಕಳೆದು ಹೋಗಲಿ ಈ ವಾದದಭಿಮಾನ । ಅದಕಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟರು ಈ ಅಭಿಧಾನ ।
ಆಗಿರಬೇಕು ನಿತ್ಯ ನಿರಭಿಮಾನ । ಆಮರಣವೂ ಎಚ್ಚರಿರಲೆಂದು ॥ 188

ರಾಮ ದಾಶರಥಿಯವ ದೇವರವತಾರ । ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಿ ಅತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗಾಧಾರ ।
ಅಖಿಲ ಋಷಿ ಗಣಮಾನಸ ವಿಹಾರ । ಚರಣವ ಹಿಡಿದನವ ವಶಿಷ್ಠರದು ॥ 189

ಕೃಷ್ಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರರಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದರೂ । ಅವನಿಗೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೊಬ್ಬ ಗುರು ।
ಗುರುಗೃಹದಿ ಉರುವಲನೂ ಹೊತ್ತರು । ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳ ಪಟ್ಟರಲ್ಲಿ ॥ 190

ಹೀಗಿರಲು ನಾನೆಷ್ಟರವ ಅಂತ । ವಾದವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅರ್ಥ ।
ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಪರಮಾರ್ಥ । ಇಲ್ಲೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ದೃಢ ಮಾಡಿದೆ ॥ 191

ವಾದವಿವಾದವು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ । ಯಾರನ್ನೂ ಸರಿಗಟ್ಟಬೇಕಿಲ್ಲ ।
ಪರಮಾರ್ಥಬಂದಿಷ್ಟೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ । ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ನಿಧಾನತೆ ಇರದೆ ॥ 192

ಇದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು ಅನುಭವ । ಈ ತರದ ಈ ನಾಮಗೌರವವ ।
ಪ್ರೇಮ ಪುರಃಸರ ನಿಜಸದ್ಭಾವವ । ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ ॥ 193

ಇನ್ನು ಸಾಕು ಈ ಕಥಾನಕ । ಸ್ವಪಕ್ಷ-ಪರಪಕ್ಷ ವಿಚ್ಛೇದಕ ।
ವಾದಪ್ರವಾದ ನಿರರ್ಥಕ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಸಾಮ್ಯಬೋಧಕ ॥ 194

ಇರಲಿ ಇಂತೀ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯೋಜನ । ಅಧಿಕಾರಿ-ಅನುಬಂಧನ ದರ್ಶನ ।
ಗ್ರಂಥಕಾರನ ನಾಮಕರಣ । ಕಥನ ಶ್ರವಣವ ಮಾಡಿಸಿದೆ ॥ 195

ಸಾಕು ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ವಿಸ್ತಾರ । ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಸಾದರ ।
ಮುಂದೆ ಯಥಾನುಕ್ರಮ ಕಥೆ ಸವಿಸ್ತಾರ । ಶ್ರವಣ ತತ್ಪರರಾಗಬೇಕು ನೀವು ॥ 196

ಸಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿ । ಸಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂವಿತ್ತಿ ।
ಸಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಪರಮ ನಿವೃತ್ತಿ । ಅಂತಿಮ ಗತಿಯೂ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯೇ ॥ 197

ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರವ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವದು । ಅದರಿಂದ ದುಸ್ತರ ಭವವ ದಾಟುವದು ।
ಕಲಿಮಲಗಳು ನಿರ್ಮೂಲ ಹರಣವಾಗುವದು । ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ॥ 198

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಕಥಾಪ್ರಯೋಜನ ನಾಮಕರಣಂ ನಾಮ ದ್ವಿತಿಯೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥